

[Paabøl.]

således at staten sparer mange penge pr. lejlighed.

Nu er det rigtigt nok, at de lejligheder, der bygges efter kap. V. A., ikke er egnede for den mindrebemidlede del af befolkningen, men det er i og for sig uden betydning, fordi der for hver bygherre, som bygger et hus til sig selv og derigennem selv sørger for sit boligproblem, bliver en plads ledig i det gamle byggeri, eller i hvert fald en mindre, der efterspørger en lejlighed i det gamle boligbyggeri. Det virker i den rigtige retning, og man får bygget et større antal lejligheder.

Forøvrigt kan man naturligvis ikke fuldstændigt afskaffe bolignøden, den såkaldte bolignød. Den beror jo til en vis grad på dårlig udnyttelse af den bestående boligmasse med overbefolkning af de små lejligheder i periferien og affolkning af de store lejligheder i den indre by på grund af, at den naturlige vandring mellem de forskellige boligtyper, som finder sted under normale forhold og under fri prisdannelse, er hørt op.

Jeg mener, at det i høj grad vil være rigtigt og forsvarligt at stille større midler til rådighed for kap. V. A.-byggeriet, men det må naturligvis ske indenfor de rådighedsbeløb, der er fastsat. Hvis man tager 25 pct. fra de sociale selskaber og overfører til kap. V. A., vil der efter min mening blive penge nok, fordi man må regne med et ret stort frafald. Anmeldelser, som er foretaget på et ufornuftigt grundlag, vil ikke kunne gennemføres. Derfor regner jeg med, at hvis man overfører 25 pct. fra de sociale selskaber til kap. V. A., vil der blive penge både til dette kapitel og tillige et hjørne til kap. V. B. Men får man ikke tilstrækkeligt store beløb, må man rationere pengene, således at man, hvis man ønsker, at kap. V. B. skal have et hjørne, reserverer penge til dette byggeri. Jeg tror i og for sig nok, det vil være rigtigt at reservere et beløb til kap. V. B.; der er jo absolut et publikum, som ligger over sygekassegrænsen, men som alligevel trænger

til støtte til løsning af deres boligproblemer, og dem kan kap. V. B. hjælpe. Det er jo langt billigere for staten end det sociale byggeri, idet lånegrænsen er lavere, kun 88 pct. med kommuniststøtte mod 94 i de sociale selskaber, og driftstilskuddet er også lavere, kun 8 kr. pr. m².

Jeg tror ikke, der truer nogen fare for, at byggeri efter kap. V. B. skal blive et specielt københavnbyggeri. Det mener jeg bekræftes af de tal, som er mig bekendt. Men iøvrigt vil der også med de store årgange komme en stærk tilflytning til hovedstadsbyggeriet. Man må regne med, at de store årgange skal beskæftiges i København. Landbruget skyder jo 10 000 mennesker fra sig om året, og landbrugets mekanisering er langtfra tilendebragt. Man må regne med, at der, når de store årgange begynder at efterspørge boliger, vil blive stor trang til boliger i hovedstadsområdet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Carl P. Jensen: Det lovforslag, vi her har fået præsenteret af det ærede medlem hr. Paabøl, illustrerer på en ganske klar og letfattelig måde den forskel, der er mellem det ærede medlem hr. Paabøls og mit partis opfattelse af, hvordan en boligstøttelov skal passes til for at dække de interesser, som vi hver for sig ønsker varetaget. Det ærede medlem ønsker at forcere den særlige form for boligbyggeri, som den højtærede boligminister har karakteriseret ved at angive de økonomiske vilkår, som lejeren i dette byggeri skal underkaste sig: et betydeligt lejeindskud på adskillige tusinde kroner og en leje på henved et halvt hundrede kroner pr. m² etageareal, d. v. s. ca. 4 000 kr. om året for en 2½ værelses lejlighed. Det er et byggeri af denne art, som det ærede medlem hr. Paabøl med sit partis tilslutning ønsker at forcere til det dobbelte på bekostning af det sociale byggeri, som det ærede medlem ønsker at nedskære til nøjagtigt det halve af det nuværende. Jeg takker i og for sig, fordi